

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το γλύκισμα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Ε΄

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Λεβάντες,”

- *ΤΟ ΑΓΚΑΘΙ*
- *ΤΟ ΓΛΥΚΙΣΜΑ*
- *ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Κάθε σοβαρός караγκιοζοπαίχτης, που σέβεται την τέχνη του, αλλά και τον εαυτό του, δεν θα καταδεχθεί ποτέ να φτιάξει τις φιγούρες του αποτυπώνοντας τις φιγούρες κάποιου άλλου караγκιοζοπαίχτη. Κάθε σοβαρός караγκιοζοπαίχτης πρέπει να έχει δικές του αυθεντικές φιγούρες.

Αυτό είναι πάρα πολύ δύσκολο, γιατί η φιγούρα κάθε ήρωά του πρέπει να μοιάζει με την αντίστοιχη φιγούρα των άλλων καλλιτεχνών, αλλά και να διαφέρει. Να έχει δηλαδή κάποια χαρακτηριστικά ίδια, αλλά και κάποια διαφορετικά. Και εκεί είναι η δυσκολία.

Και η δυσκολία είναι μεγαλύτερη όσο σημαντικότερος είναι ο ήρωας και γίνεται φοβερή και συνάμα προκλητική, όταν πρόκειται για την φιγούρα του Караγκιόζη. Σε αυτήν ο караγκιοζοπαίχτης θα καταθέσει όλη του την τέχνη, όλη του την προσωπικότητα, την ψυχή του την ίδια.

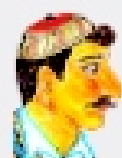
Η φιγούρα του Караγκιόζη είναι για τον караγκιοζοπαίχτη η ταυτότητά του, το δείγμα γραφής και η υπογραφή του. Για τον λόγο αυτό ακόμη και ο μαθητής κάποιου караγκιοζοπαίχτη δεν επιτρέπεται να αντιγράψει τις φιγούρες του δασκάλου του και ειδικά την φιγούρα του Караγκιόζη.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

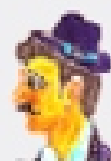

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

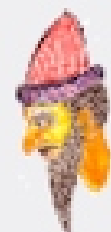
ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

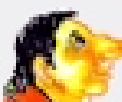
ΕΒΡΑΙΟΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΚΟΠΡΙΤΗΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΓΕΡΟΣ

ΤΑΧΗΡ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και σιγά-σιγά τον πλησιάζει. Μόλις σταματήσει η μουσική, κάνει τεμενά). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!.. Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... (Σηκώνεται). Τι κάνετε... είσθε καλά, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Καλά, τζάνεμ. Εσύ... η φαμελιά σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ας τα λέμε καλά... Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΤΑΧΗΡ Από υγεία... δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!.. Οι έγνοιες όμως και τα σεκλέτια δεν απολείπουν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σεκλέτια, ε;

ΤΑΧΗΡ Και σεκλέτια... και έγνοιες... και σκοτούρες... Τι... λείπουν αυτά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε από τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη;

ΤΑΧΗΡ Ε, άνθρωπος είναι κι αυτός... κάτι συμβαίνει, όπως μπορεί να συμβεί στον καθένα, σεκλετίζεται... Να, χθες... όχι χθες, προχθές, δεν ξέρω αν το πληροφορήθηκες... παραιτήθηκε ο Σερμπέτ αγάς, που εκτός από καλός στρατιωτικός ήτανε και ο ζαχαροπλάστης του σαραγιού.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Σερμπέτ αγάς παραιτήθηκε; Δε... δεν άκουσα κάτι.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... μας άφησε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε; Τίποτα λόγος υγείας;

ΤΑΧΗΡ Μπα... ο Σερμπέτ αγάς; Θηρίο μοναχό!.. Απλά, δεν του άρεσε να είναι ζαχαροπλάστης...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι... ξέρω, ξέρω...

ΤΑΧΗΡ Είσαστε φίλοι... ε; Σου είχε ειπεί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά πάει καιρός από τότε και νόμιζα ότι το είχε δεχθεί... (Μικρή σιγή). Και τώρα;

ΤΑΧΗΡ Τώρα, όπως καταλαβαίνεις... ο Σερμπέτ αγάς συνταξιούχος και ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης με μεγάλο πρόβλημα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... γι' αυτό έχει σεκλέτια...

ΤΑΧΗΡ Ε, μα, τι σου λέω, τζάνεμ; Μεγάλα σεκλέτια!.. Γιατί έφτιαχνε ωραία γλυκίσματα ο αγάς... Και ήτανε και έμπιστος. Ε; Προπαντός αυτό!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω... Και άντε τώρα να βρει άλλον, που να ξέρει να φτιάχνει ωραία γλυκίσματα, αλλά και να είναι και άνθρωπος εμπιστοσύνης...

ΤΑΧΗΡ Προς το παρόν, Χατζηαβάτη, ούτε που το σκέφτεται!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να βρει άλλον;

ΤΑΧΗΡ Ε, ναι... Δε... δεν θέλει άλλον... Τι; Δεν το συζητάει καν, φίλε μου.

ΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι... θα μείνει χωρίς ζαχαροπλάστη;

ΤΑΧΗΡ Ε... αυτό δεν γίνεται και το ξέρει πολύ καλά... Γιατί, πώς να το κάνουμε... δεν είναι μόνο η αφεντιά του... είναι και όλοι εδώ πέρα στο σαράι... οι αξιωματικοί, η φρουρά... Τι θα γίνει; Θ' αγοράζουμε γλυκίσματα από τα μαγαζιά... πού ακούστηκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΤΑΧΗΡ Δεν ξέρω, τζάνεμ. Τον βλέπω όλη μέρα σκεφτικό, ανέκφραστο, άκεφο... σαν να περιμένει από κάπου κάτι που δεν έρχεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν τι δηλαδή;

ΤΑΧΗΡ Έλα, ντε... ιδέα δεν έχω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να ξαναγυρίσει ο αγάς... δεν γίνεται, ε;

ΤΑΧΗΡ Α, μπα. Τώρα πια... (Μικρή σιγή). Τίποτε, τώρα θα πρέπει να κοιτάξει να βρει κάποιον άλλον... Ανθρώπους έμπιστους έχει πολλούς. Εντάξει, δεν ξέρουν να φτιάχνουν γλυκίσματα... ε, θα μάθουν. Σιγά... και ο Σερμπέτ αγάς δεν γεννήθηκε μαθημένος... Ώσπου να γίνει καλός ζαχαροπλάστης, φάγαμε... χα... και τι δεν φάγαμε... (σε άλλο τόνο) που λέει ο λόγος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θα πρέπει να είναι άνθρωπος του σαραγιού, ε; Δεν γίνεται...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Κοίταξε... ακόμη και αν δεν είναι, όπως λες, άνθρωπος του σαραγιού, δηλαδή στρατιωτικός... θα πρέπει να είναι γνωστός, αλλά και φίλος προς το σαράι και τον Βεζίρη μας. Δηλαδή... για να βάλει τελάλη... και να ζητάει ζαχαροπλάστη... χμ... τι να σου 'πώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, κατάλαβα...

ΤΑΧΗΡ Α, μπράβο! (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Εν πάση περιπτώσει, δεν ξέρω κιόλας... ό,τι αποφασίσει ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... οπωσδήποτε!

ΤΑΧΗΡ Λοιπόν, Χατζηαβάτη... σ' αφήνω και... τα λέμε πάλι... Ε; (Τον προσπερνάει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπεράσει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη Ταχέρ... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. Στο καλό... στο καλό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει με σκέρτσο τραγουδώντας κάπως φάλτσα). Φραγκοράφτες και μοδίστρες φέρτε επειγόντως...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Χα!.. Άει στο καλό... ο Καραγκιόζης... (Τον πλησιάζει σιγά-σιγά).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει). Και δυο καλτοομανταρίστρες... μού 'φυγε ο πόντος... (Σταματάει κοντά στον Χατζηαβάτη. Ξεροβήχει). Και τι θέ' να 'πεί, ρε Χατζατζάρη... μού 'φυγε ο πόντος; Ή μήπως δεν το λέω σωστά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πολύ σωστά το λες... Ο πόντος έχει να κάνει με το πλέξιμο της κάλτσας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Κι εγώ νόμιζα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Όχι, όχι... δεν είν' αυτό που νόμιζες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είναι, ε; Άλλο ο πόντος, άλλο ο... ο πόνος... μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιάζεται κάπως). Ε; Ναι... ακριβώς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν ταιριάζει κιόλας... ε; Αλλά φεύγει ο πόνος... Ο πόντος, που έχει να κάνει με το... αυτό της κάλτσας... πώς φεύγει, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... έτσι λένε... συνήθως οι γυναίκες, όταν η κάλτσα ξηλώνεται κάπου και ανοίγει... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λένε μού 'φυγε ένας πόντος... και πηγαίνουνε στη μανταρίστρα να τον πιάσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον πόντο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, βρε... τον πόντο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άκού', φίλε μου... Και δηλαδή... πώς τον πιάνει, ρε, τον αυτό... τον πόντο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με το βελόνι... τότε μαντάρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Και γι' αυτό τις λένε μανταρίστρες... είδες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να ιδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό... γιατί τις λένε μανταρίστρες. Τό 'ξερες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια τό 'ξερα... Εσύ δεν τό 'ξερες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να το ξέρω, ρε... μήπως έχω φορέσει ποτέ μου κάλτσες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είναι κι αυτό, βρε ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε κάλτσες, ούτε παπούτσια... το κάναμε μόδα κι έγινε συνήθειο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για την ξυπολουσιά μας λέω, ρε... τι άλλο; Χα... Όλο το Καραγκιοζέικο... ένα ξυπόλυτο τάγμα. Ξυπόλυτοι γεννηθήκαμε και... και κατά που το πάμε... ξυπόλυτοι θα πεθάνουμε, θεμά το γονιό του!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα, έλα... μη στενοχωριέσαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, που στενοχωριέμαι. Σιγά!.. Αυτό... αυτό είναι το λιγότερο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το λιγότερο, ε; (Σε άλλο τόνο). Και το περισσότερο ποιο είναι, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με καημό). Η πείνα, ρε Χατζατζάρη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά... Αλλά σ' αυτό δεν είσαστε μοναχοί σας... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, δεν λέω... αλλά δεν παρηγοριέμαι κιόλας, επειδή πεινάνε κι άλλοι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για σκέψου το όμως.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο πράγμα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να είναι όλοι γύρω σου χορτάτοι... και να πεινάς μόνο εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό δεν γίνεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί δεν γίνεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν γίνεται, δεν γίνεται... Όλοι χορτάτοι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όλοι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν θα περίσσευε τίποτα για μένα... σε κανένα; Είναι δυνατόν;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είναι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε αυτό είναι δυνατόν, αλλά ούτε και το άλλο που είπες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το να είναι όλοι χορτάτοι... γίνεται; Δεν γίνεται... κάποιοι θα πεινάνε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ε; (Σιγή). Τώρα πεινάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το χέρι του πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές. Ξεροβήχει). Ξέρω 'γώ... εσύ τι λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύει το χέρι του). Κατάλαβες, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι θα κάνουμε, ματάκια μου; Πού θα πάει αυτό το βιολί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο ταμπουράς δεν λες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ψέματα; (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων... Μιλούσα προηγουμένως με τον αφέντη τον Ταχήρ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Καμιά δουλειά... τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξηρασία, ε; (Μικρή σιγή). Μάλιστα... Και τι διάολο λέγατε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λέγαμε; (Σκέφτεται). Α, ναι... για τον Σερμπέτ αγά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκανε ο Σερμπέτ αβγάς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν έμαθες τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βγήκε στη σύνταξη... Βέβαια!... Πάει... έφυγε από το σαράι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Ήτανε τόσο μεγάλος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν το νομίζω... Όχι, όχι... σίγουρα. Απλά, απ' ό,τι ξέρω, οι στρατιωτικοί μπορούν να πάρουν σύνταξη και νεότεροι από άλλους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στρατιωτικοί έπρεπε να γίνουμε κι εμείς, ρε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια. Τι, το συζητάς; Τώρα θα βγαίναμε κι εμείς στη σύνταξη... ωραία-ωραία... Πως... ποιος μας έπανε; Μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει... ντάγκα-ντάγκα οι παράδες. Χαζούλιακα... ούτε που το σκεφτήκαμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να σκεφτούμε, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είπαμε; Να γινόμαστε στρατιωτικοί!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, μωρλάθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε... άσχημα θα ήτανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φοβάμαι πως εσύ είσαι άσχημα... Μχού... πολύ!.. Βρε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εί!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εύκολο είναι να γίνεις στρατιωτικός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν είπα πως είναι εύκολο... Δεν είπα πως είναι εύκολο... Απλά, όπως γίνανε τόσοι άλλοι, θα γινόμαστε κι εμείς. Αυτό. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, οι άλλοι, ματάκια μου, είναι Οθωμανοί... Εμείς δεν είμαστε... είμαστε Έλληνες... Ρωμιοί. Πώς να γίνουμε στρατιωτικοί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; (Ξεροβήχει. Μικρή σιγή. Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Καλά τώρα... δικαιολογίες... Πάει την πατήσαμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα). Μπα, τρομάρα σου!.. Για να σε 'δώ, βρε... για να σε 'δώ... Για στήσου σαν στρατιωτικός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Κορδώνεται). Πώς... έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πιο στητός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πιο στητός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... πιο πίσω το κορμί σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Γέρνει το κορμί του προς τα πίσω). Έτσι, καλά 'ναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι άλλο... κι άλλο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άλλο; (Ξεροβήχει. Γέρνει λίγο ακόμη). Εντάξει, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για... μπροστά το κεφάλι... Το κεφάλι μπροστά, το κορμί πίσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κεφάλι μπροστά... κορμί πίσω. (Κάνει 'μπρός-πίσω το κορμί του και πέφτει κάτω). Ωχ, ωχ, ωχ... Φτου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον πλησιάζει). Μπα, τρομάρα να μη σου 'ρθει... που θες να γίνεις και στρατιωτικός... Άντε, σήκω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται). Να σε βουτήξω, να σου 'πώ εγώ... Τώρα, ρε, να γίνω στρατιωτικός; (Τινάζοντας τα ρούχα του). Στρατιωτικοί έπρεπε να γίνουμε τότε που είμαστε νέοι... λεβέντες και καμαρωτοί!.. Όχι τώρα, που σκεβρώσαμε απ' την πείνα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Καμαρωτοί, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καμαρωτοί βέβαια... και λεβέντες!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν λέω... εγώ πάντα ήμουν καμαρωτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θες να 'πείς; (Τεντώνει το μακρύ του χέρι προς τα κάτω και πίσω και αρχίζει να το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Ότι εγώ δεν ήμουν;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... κι εσύ ήσουν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... (Μαζεύει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά τι το θες; Περασμένα μεγαλεία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... (Μικρή σιγή. Με ξαφνική έμπνευση). Ρε συ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'ναι πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μού 'ρθε μια ιδέα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για να την ακούσω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, λέω... δηλαδή... τώρα μού 'ρθε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάμε στον αφέντη τον Ταχήρ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μουρμουρίζει κουνώντας το χέρι του σαν να λογαριάζει κάτι με τον νου του). Μμ, μμ, μμμ... Μμ-μμ... Μμμμ... Μμ. Αυτό. (Σε άλλο τόνο). Δεν γίνεται, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν γίνεται, δεν γίνεται. Γιατί, για να μας κάνει, πού 'λεγα, έτοι... πρέπει πρώτα να γίνουμ' αλλιώς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω... για να μας κάνει στρατιωτικούς, πρέπει πρώτα να γίνουμε Οθωμανοί... Έτοι δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, ξεκόλλα!.. Έτοι όπως είμαστε εμείς, τρομάρα σου... και Οθωμανοί να γίνουμε και Αρμένηδες και Αρβανίτες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). 'Ντάξει... 'ντάξει... το... το εμπέδωσα. Πάσο!.. (Σιγή).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με ξαφνική έμπνευση). Εκτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκτός... τι εκτός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκέπτεται για λίγο). Μπα... τίποτα, τίποτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ορμάει και τον αρπάζει από τον λαιμό). Λέγε τι 'ν' αυτό που σκέφθηκες, μαλαγάννα... σ' έφαγα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πνιγμένα). Βρε, άσε με ήσυχο!.. (Προσπαθεί να του ξεφύγει, αλλά ξαφνικά τον πιάνει βήχας). Γκουχ, γκουχ!.. Α-χάαα... Γκουχ!.. (Προσπαθεί κάτι να ειπεί). Μμου-ου-ου-ου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει). Θα μιλήσεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παίρνοντας βαθιές ανάσες). Σιγά... σιγά... Να με πνίξεις κόντεψες, τρομάρα σου... που να πνιγείς στον ύπνο σου και να σε βρούνε ξερό!.. Α, πα πα πα πα πα πα πα... Μα, τι άγαρμπος που είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάπως γαλιφικά). Έλα, ρε... άγαρμπος... Μια χαρά άνθρωπος είμαι!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... εμένα μου λες; (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... σκέφθηκα πως σύντομα ο πασάς θα χρειασθεί κάποιον να πάρει τη θέση του Σερμπέτ αγά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχού... μπράβο!.. Για... για προχώρα το. Καλά το πας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω δηλαδή... μήπως θα μπορούσε εκεί να γίνει κάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν τι δηλαδή, ρε μαλαγάνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, να... να πήγαινες, ξέρω 'γώ, εσύ στη θέση του... (Σε άλλο τόνο). Αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Τώρα αυτό... τι τό 'θελες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το αλλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Το τονίζει). Να πάω εγώ στη θέση του... χωρίς αλλά. (Ενοχλημένος). Αμέσως αλλά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι θα πας να κάνεις εσύ εκεί πέρα, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τον αβγά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, να χαθείς... ο Σερμπέτ αγάς έφτιαχνε γλυκά... Δεν ήτανε μόνο στρατιωτικός, ήτανε και ζαχαροπλάστης. Ο πιο καλός, έ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα φτιάχνω κι εγώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα μάθω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γελάει) Χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί γελάς ρε; Γεννήθηκε κανένας μαθημένος; Όλοι κάπου μάθανε... Και ο αβγάς!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σ' αυτό δεν έχεις άδικο... Αλλά, μη νομίζεις... δεν είναι εύκολο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολο; Ευκολότατο!.. Θα πάμε στον αβγά να μου μάθει την τέχνη. (Μικρή σιγή). Αλήθεια... πάμε τώρα πού 'χω πάρει φόρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να σου ειπώ... δεν είναι κακή ιδέα... Μμ; Λες να πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε, λέει; Χα! Απορώ πώς δεν έχουμε φύγει ακόμη... Για... γκελ, γκελ μπουρντά... Μμ; (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του ακολουθούμενος από τον Χατζηαβάτη, ενώ πιάνει πάλι το τραγούδι του). Φραγκοράφτες και μοδίστρες φέρτε επειγόντως...

Σκηνή Δ'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει αργά-αργά και κάποια στιγμή σταματάει και στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Αντιλαμβάνομαι αυτά που μου λες, Ταχήρ, αλλά... δεν ξέρω, κάτι μου λέει μέσα μου ότι θα τακτοποιηθεί το θέμα. Θέλω να ειπώ δηλαδή, πως δεν θα χρειασθεί να ψάξουμε αμέσως για άτομο να πάρει την θέση του Σερμπέτ αγά...

ΤΑΧΗΡ Και πιστεύετε ότι αυτό θα γίνει σύντομα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε... εντάξει... αν 'δούμε ότι αργεί το πράγμα, όλο και κάτι θα κάνουμε... (Σε άλλο τόνο). Αλλά δεν σε ρώτησα: από κομπόστες πώς πάμε;

ΤΑΧΗΡ Έχουμε αρκετές... φτάνουν για πολλές ημέρες και είναι όλες φρέσκες. Όμως κάθε μέρα κομπόστα... μεσημέρι-βράδυ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι... δεν είναι σωστό. Εν πάση περιπτώσει... αν σε μια-δυο ημέρες δεν συμβεί κάτι που να ταχτοποιεί το ζήτημα, τότε κάτι θα κάνουμε. (Σε άλλο τόνο). Αλλά σκέφτομαι να πάρω και μια γνώμη από την Φατμέ χανούμ, την κόρη μου...

ΤΑΧΗΡ Δεν καταλαβαίνω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Κοίταξε... μια ρωμαίικη παροιμία λέει: κάποιος δεν είχε ποιον να ρωτήσει και ρώταγε το ραβδί του... Ξέρεις γιατί; Γιατί με την κουβέντα κάτι μπορεί να βγει.

ΤΑΧΗΡ Αυτό να λέγεται...

ΒΕΖΙΡΗΣ Γί' αυτό, πήγαινε πες να ειδοποιήσουν την κόρη μου την Φατμέ να έλθει εδώ πέρα κι εσύ μείνε και κάνε καμιά άλλη δουλειά, αν έχεις.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως! Πηγαίνω αμέσως... Σας προσκυνώ. (Στρέφει προς το σαράι).

ΒΕΖΙΡΗΣ Και θα σε καλέσω.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζίρη μου... (Εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Μονολογεί). Μπελάς και με τα γλυκά... (Στρέφει προς την καλύβα). Μου φαίνεται θα τους τα κόψω... (προχωράει λίγο) να ησυχάσω.

(Ξαναστρέφει προς το σαράι. Σε άλλο τόνο). Μα, έλα, που μ' αρέσουν και μένα, τα άτιμα... (Προχωράει λίγο). Εκείνο το παντεσπάνι του Σερμπέτ αγά πριν από τον καφέ... (με λιγούρα) Αλλάχ, Αλλάχ... λιχουδίες μου!...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και τον πλησιάζει. Κάνοντας τεμενά). Προσκυνώ, μπαμπά μου και Βεζίρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλώς την, καλώς την!.. Σήκω επάνω...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Σηκώνεται). Μου είπαν ότι είσαι εδώ και με θέλεις.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι. Θέλω να σε ρωτήσω κάτι...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ό,τι θέλεις, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν ξέρω, Φατμέ, εάν το έχεις πληροφορηθεί... ο Σερμπέτ αγάς... ο ζαχαροπλάστης εδώ του σαραγιού, βγήκε στη σύνταξη και έφυγε..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Όχι ακριβώς...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ούτε και πρόσεξες πως δύο καν τρεις μέρες τώρα, αντί για γλυκό, σερβίρεται μόνο κομπόστα από φρούτα σε όλους, μεσημέρι-βράδυ;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, βέβαια... Αλλά άκουσα πως λείπει σε άδεια ο αγάς.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπα... έτσι άκουσες;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλό αυτό. Γιατί, καταλαβαίνεις... δεν είναι εύκολο να βρω κάποιον άλλο σύντομα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Κανένας εκεί από τους βοηθούς του δεν γίνεται να αναλάβει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπα... Βοηθούς είχε οπλίτες, που απλά κάνανε υπηρεσία... δηλαδή χαμαλίκι και λάντζα. Τα γλυκά τα έφτιαχνε ο ίδιος... μόνος του.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Συνταγές... υπάρχουν, ξέρουμε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Συνταγές... Χμ; Δεν ξέρω.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Αν υπάρχουν συνταγές, οι νέοι που βγαίνουν τώρα από τη σχολή μπορούν να φτιάξουν τα γλυκά που έφτιαχνε ο αγάς με μεγάλη επιτυχία.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, αλλά από τη σχολή βγαίνουν μάγειροι... σερβιτόροι... τραπεζοκόμοι, ξέρω 'γώ πώς τους λένε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Νομίζω ότι οι μάγειροι φτιάχνουν και γλυκίσματα. Εννοείται, οι καλοί μάγειροι... Αλλά μόνο με συνταγή.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πολύ φοβάμαι πως τις συνταγές του ο Σερμπέτ αγάς τις είχε μάλλον τυπωμένες μέσα στο μυαλό του... Αλλά και σε χαρτιά να τις είχε...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Τις πήρε μαζί του, ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ; Δεν ξέρω... θα ψάξουμε. Όπως καταλαβαίνεις, τζάνεμ... χρειάζομαι σύντομα μια λύση, έστω και πρόχειρη... γιατί, αν 'πούμε να ζητήσουμε άτομο από το Επιτελείο που να είναι κατάλληλο... θα μας έρθει του χρόνου!.. Οπότε, κάτι πρέπει να κάνουμε. Δεν γίνεται να τρώμε κομπόστα μέχρι τότε... (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Ε; Τι λες κι ελόγου σου;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ε, βέβαια... (Μικρή σιγή). Μήπως ο μάγειρος που έχουμε στο σαράι;

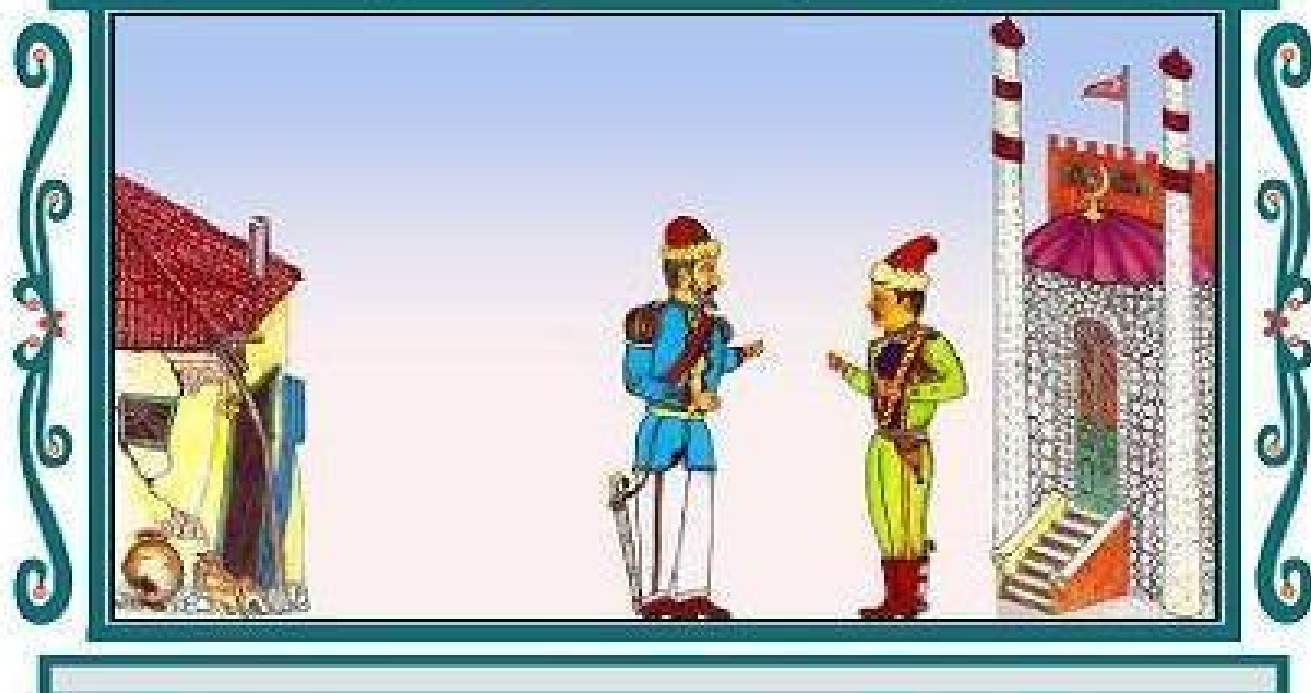
ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτός, παιδί μου, είναι πιο παλιός κι απ' τον Βόσπορο... κι ούτε σε κάποια σχολή έχει πάει... Πάντως, θα τον ρωτήσουμε, μήπως ξέρει να φτιάχνει κανένα γλυκό εκεί πέρα... που μου αρέσουνε και μένα...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Και σε ποιόν δεν αρέσουνε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... ναι, τα άτιμα!.. (Μικρή σιγή). Λοιπόν... εντάξει, Φατμέ. Πήγαινε τώρα μέσα και πες στον Ταχίρ να έρθει.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι, μπαμπά μου, αμέσως. Σε προσκυνώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ε'

ΒΕΖΙΡΗΣ Στο καλό, παιδί μου. (Προχωράει λίγο. Σταματάει και μετά στρέφει προς την καλύβα). Α, ρε Σερμπέτ αγά... (προχωράει πάλι λίγο, μετά σταματάει και στρέφει προς το σαράι) σεκλέτια, που μου έβαλες... (Μικρή σιγή). Απ' τα σερμπέτια... πέσαμε στα σεκλέτια!..

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Προσκυνώ και πάλι, πασά μου. Με ζητήσατε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ... Να σε ρωτήσω κάτι: μήπως, εκεί που τα λέγατε καμιά φορά με τον Σερμπέτ αγά, είχες καταλάβει αν είχε τίποτα χαρτιά ή κιτάπια με συνταγές για γλυκίσματα φυλαγμένα, ξέρω 'γώ, κάπου;

ΤΑΧΗΡ Δεν νομίζω... αλλά θα πάω να κοιτάξω. Σκεφθήκατε κάτι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κοίταξε... αν έχουμε τις συνταγές, κάτι θα σκεφτούμε.

ΤΑΧΗΡ Α... μάλιστα. Κι αν δεν τις έχουμε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάλι κάτι θα σκεφτούμε, αλλά εντελώς διαφορετικό. (Σε άλλο τόνο). Καταλαβαίνεις... στην πρώτη περίπτωση πρέπει να βρούμε άτομο που να μπορεί να φτιάξει τα γλυκά του Σερμπέτ αγά, ενώ στη δεύτερη κάποιον που θα φτιάχνει γλυκά με δικές του συνταγές.

ΤΑΧΗΡ Κατάλαβα. Και μετά να βάλουμε τελάλη.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι. Λοιπόν... για έλα να πάμε μέσα... (Προσπερνάει τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Στρέφοντας). Ναι, ναι... πάμε. (Εξερχόμενος και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού). Να κοιτάξουμε πρώτα για τις συνταγές...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού προχωρήσει λίγο, στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που τον ακολουθεί). Ματάκια μου... ατυχήσαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τζίφος, που λένε... Τι να γίνει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αλλά, εντάξει... κάναμε τον περίπατό μας, ε; Ωραία-ωραία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... βέβαια! Πολύ ωραία... (Εύθυμα). Χωνέψαμε κιόλας... το φαί που δεν είχαμε φάει... Ποιος μας πίνει τώρα... ε; Α, χα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αλλά, πού να έχει πάει ο αγάς; (Μικρή σιγή). Δεν μου λες; δεν πάμε εδώ από πάνω στα καφενεία να ρίξουμε μια ματιά

μήπως είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Καφενεμία; Άστο καλύτερα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί τέτοια ώρα στα καφενεμία δεν υπάρχει ψυχή. Μόνο τα γκαρσόνια...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καταλαβαίνεις, τι περιποίηση έχει να πέσει... Άσε, άσε... μη μας σακατέψουνε κιόλας.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να μας σακατέψουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από την πολλή περιποίηση, ντε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... κατάλαβα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έχεις ανοιχτούς λογαριασμούς... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, εσύ δεν έχεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι βέβαια!.. Τι λογαριασμούς να έχω εγώ; Εγώ είμαι κύριος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μρ; Κύριος, ε; (Σε άλλο τόνο). Μωρέ κι εγώ... κι εγώ κύριος είμαι, αλλά... άμα υπάρχει... φθόνος!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Φθόνος... μα τι λες τώρα; Από φθόνο σε έχουνε τα γκαρσόνια στην μπούκα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είπα αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με στόμφο σαν να αγορεύει). Όταν ο άλλος είναι φθονερός... με αντιλαμβάνεσαι... ό,τι και να κάνεις εσύ το παρεξηγεί... (Μικρή σιγή). Βέβαια!.. (Ξεροβήχει). Και... η μια παρεξήγηση φέρνει την άλλη... μαζεύονται... δημιουργούν απωθημένα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα). Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί στο ίδιο μοτίβο). Που σου λέω!.. Τα... τα απωθημένα... δημιουργούν εκρήξεις και... αυτά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γί' άκου', φίλε μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... (Λίγο πιο έντονα). Ναι!.. Έτσι... όπως σου τα λέω!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα... (Ξεροβήχει). Και είναι, βρε, όλοι τους... φθονεροί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με στόμφο πάντα). Ναι, ναι!.. Φθονεροί, βρομεροί και τρισάθλιοι... Όλοι τους.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι κάθεςαι; Βγάλ' τη σκούφια σου και βάρα τους!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ποιος, εγώ; Ποτέ!.. Τους περιφρονώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω, ξέρω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξεράδια σου!.. (Σε άλλο τόνο). Άντε τώρα, κοπάνη τη... να πάρω κι εγώ κάναν υπνάκο εδώ χάμου, που είμαι κι απ' τον ποδαρόδρομο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τον αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ, αυτόν τον ξεχάσαμε... είδες; (Μικρή σιγή). Δεν μου λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως θα φεύγεις, ρε... δε... δεν ρίχνεις καμιά ματιά εσύ;

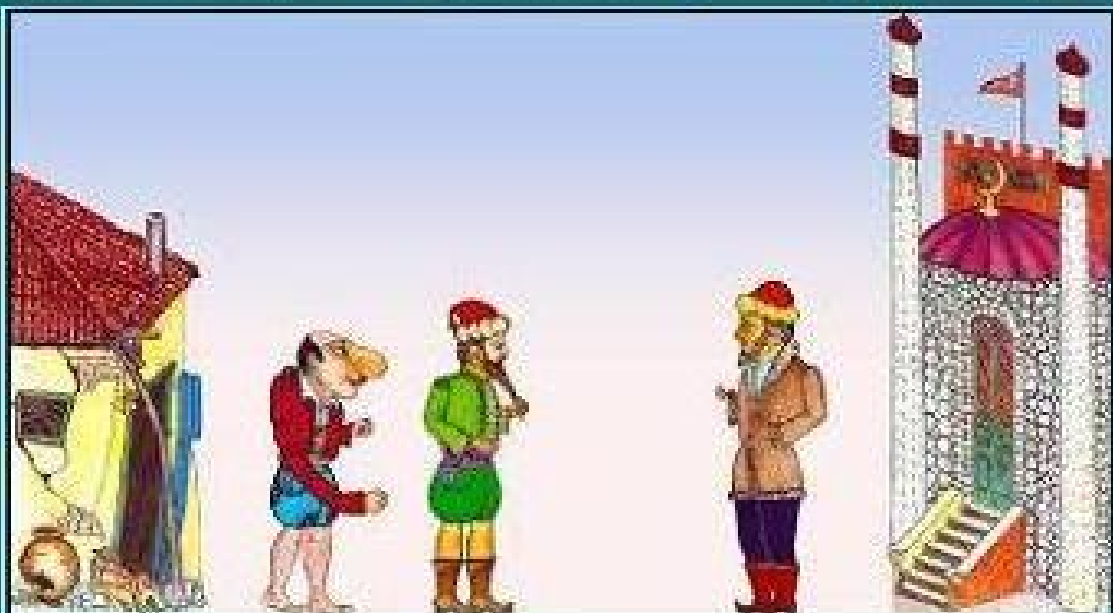
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Εάν τον βρεις... βάλε μια φωνή ή ελάτε από 'δω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά... (Στρέφει προς το σαράι. Προχωράει λίγο και σταματάει). Καραγκιόζη... κοίτα' ποιος έρχεται!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ρε... ο Αβγάς!.. Άει στο διάλο... Και κάναμε τόσο δρόμο τζάμπα.

Σκηνή Ζ'

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Γεια σας, μπρε!.. Πώς τα λέτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον Αβγά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι κάνεις, Αγά μου... είσαι καλά; Καιρό έχω να σε ιδώ.

ΓΕΡΟΣ Καλά, τζάνεμ... ελόγου σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... σς τα λέμε καλά...

ΓΕΡΟΣ Εσύ, Καραγκιόζη... πώς τα πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς να τα πάω, Αβγά μου; Εδώ όλο τριγύρω... Σε... σε ψάχναμε, ξέρεις... είχαμε πάει και στο κονάκι σου.

ΓΕΡΟΣ Τι με λες; Για καλό, μπρε... για καλό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... ακούσαμε, Αγά μου... ότι βγήκες στη σύνταξη. Ναι;

ΓΕΡΟΣ Α, ναι, ναι. Καιρός ήταν, τζάνεμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ήταν;

ΓΕΡΟΣ Ε... ας 'πούμε. Ήσαν και κάποια άλλα πράματα... τα μάζεψα κι εγώ και... και άραξα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και στο σαράι... στη θέση σου;

ΓΕΡΟΣ Α... ουδείς αναντικατάστατος... Έτσι δεν λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... υπάρχει αντικαταστάτης;

ΓΕΡΟΣ Ακόμη δεν πιστεύω. Δεν είναι κι εύκολο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις, Αγά μου... είχαμε μια κουβέντα πριν με τον Καραγκιόζη... θα σου 'πεί ο ίδιος κάτι που θέλει... Αν μπορείς, βοήθησέ τον. Εγώ σας αφήνω... Αντίο!.. (Προσπερνάει τον Γέρο και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό.

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Χατζηαβάτη... στο καλό. (Σε άλλο τόνο). Τί 'ναι, μπρε Καραγκιόζη... τι σε απασχολεί, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τίποτα... δηλαδή... κάτι λέγαμε 'κεί πέρα με τον Χατζατζάρη και μού 'ρθε μια ιδέα...

ΓΕΡΟΣ Σαν τι ιδέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν γίνεται... (ξεροβήχει) να πάρω εγώ τη θέση σου... να πάω εγώ στο σαράι να φτιάχνω γλυκά...

ΓΕΡΟΣ (Ξεσπάει σε γέλια). Χα, χα, χα, χα, χα!.. Τι έκαμε, λέει; Γλυκά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουλωχτά). Ναι... (Γελάει κι αυτός). Χα, χα...

ΓΕΡΟΣ (Ξεσπάει σε δυνατώτερα γέλια). Χα, χα, χα, χα, χα!.. Σε καλό σου, Καραγκιόζη... μ' έκανες και γέλασα!.. Χα, χα, χα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πιο μαζεμένος). Δεν γίνεται, ε;

ΓΕΡΟΣ Ελόγου σου τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ; Δεν ξέρω.

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε να διείς... εγώ έφτιαχνα γλυκά, αλλά ήμουν, τζάνεμ, και στρατιωτικός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα...

ΓΕΡΟΣ Εσύ δεν ξέρεις να φτιάχνεις γλυκά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μάθω. Εσύ θα με κάνεις ξεφτέρι...

ΓΕΡΟΣ Έπειτα... εσύ δεν είσαι στρατιωτικός, ούτε και μπορείς να γίνεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε, ε;

ΓΕΡΟΣ Φαντάζομαι, ξέρεις γιατί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι μου 'λεγε ο Χατζατζάρης...

ΓΕΡΟΣ Μα, τα ξέρει αυτά ο Χατζηαβάτης. Κοίταξε όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έκδηλο ενδιαφέρον). Για λέγε, για λέγε...

ΓΕΡΟΣ Στη θέση μου θά 'ρθει άτομο απ' το Επιτελείο. Εκτός, βέβαια, αν ο Βεζίρης έχει κάποιον δικό του και δεν ζητήσει άτομο, οπότε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φασκελοκουκούλωτα!

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... αν έχει κάποιον δικό του, δεν συζητάμε. Αλλά, αν είναι νά 'ρθει απ' το Επιτελείο, θα χρειασθεί καιρός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καιρός, ε;

ΓΕΡΟΣ Μήνες... μπορεί και χρόνος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες; (Με ενδιαφέρον). Λοιπόν, λοιπόν;

ΓΕΡΟΣ Ο Βεζίρης σίγουρα θα χρειασθεί μια προσωρινή λύση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με υπέρμετρη προθυμία). Εδώ... εγώ!..

ΓΕΡΟΣ Αυτό μπορείς να το επιδιώξεις... κι ό,τι θες από μένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... νά 'σαι καλά, Αβγά μου!.. Νά 'σαι καλά.

ΓΕΡΟΣ Μάθε και μου λες... Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, λέει; Και πάρα τάξει!

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν... πάω σιγά-σιγά... (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Γεια σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς τον Γέρο). Στο καλό... στο καλό!.. (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε μανούλα μου... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχήρ, που τον ακολουθεί). Λοιπόν, Ταχήρ... συνταγές γιοκ... τελάλης!.. (Το τονίζει). Να βγει τελάλης και αμέσως! Έτσι;

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως! Και ζητάμε άτομο που να ξέρει να φτιάχνει διάφορα γλυκίσματα... Μπορεί να είναι και Ρωμιός ή θα πρέπει να είναι δικός μας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Άσε να έλθουν πρώτα... και αυτό το βλέπουμε μετά. Πιο καλά.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... βέβαια. Οπότε... να πάω να ιδώ για τον τελάλη εγώ...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, Ταχήρ. Κι εγώ να πάω να ξεκουραστώ, γιατί, τζάνεμ, τι να σου 'πώ... μπαίλντισα. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Ταχήρ). Αντίο, το λοιπόν... (Εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ (Μόλις ο Βεζίρης τον προσπεράσει, στρέφει προς το μέρος του και τον ακολουθεί για λίγο). Προσκυνώ, Βεζίρη μου... Στο καλό να πάτε... Καλή ξεκούραση. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαπλωμένος έχει ακουμπήσει το κεφάλι του στον τοίχο της καλύβας και κοιμάται ροχαλίζοντας και βήχοντας πού και πού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Βλέπει τον Καραγκιόζη και πλησιάζει μονολογώντας). Χα... ο Καραγκιόζης κοιμάται... (Του μιλάει σιγανά). Καραγκιόζη... (Πιο δυνατά). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει μασουλώντας, ενώ με το χέρι του κάνει διάφορες κινήσεις).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και μετά ξαναπλησιάζει. Λίγο πιο δυνατά). Βρε... Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει και ταυτόχρονα προσπαθεί να μιλήσει, ενώ σηκώνει το χέρι του σαν να θέλει να διώξει κάποιο έντομο και το ξανακατεβάζει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και μετά ξαναπλησιάζει. Ακόμη πιο δυνατά). Καραγκιόζη... δεν ακούς; (Μικρή σιγή). Ξύπνα, βρε, που ξεράθηκες κατάχαμα σαν κοπρόσκυλο... Καραγκιόζη... Α, πα πα πα πα πα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει στον ύπνο του άγρια). Άστο κάτω, ρε, το γαλακτομπούρικο... δικό μου είναι... Εγώ τό 'φτιαξα... εγώ θα το φάω!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σιγανά). Μπα, τρομάρα να σου 'ρθει... (Δυνατά). Βρέεε... Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξυπνάει) Α; Τι; (Ανασηκώνεται μένοντας καθιστός. Ξεροβήχει). Εσύ είσαι, ρε; Φτου!.. Να σου κοπανήσω μία τώρα με το ταψί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο ταψί, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α; Θεμά το γονιό του, όνειρο ήτανε, πάει... Και δεν πρόλαβα ούτε να το δοκιμάσω καλά-καλά... Τώρα; (Σηκώνεται και τον πλησιάζει). Φταίω εγώ τώρα να σε βουτήξω και να σε μουρλάνω στο ξύλο, ενοχλητική τύπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιοζάκη μου... εσύ κοιμάσαι και η τύχη σου δουλεύει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν το είδα; Πάνω που ήταν να φάω το γλυκό που έφτιαξα... με ξύπνησες και πού 'ν' το...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έννοια σου, και θα φτιάξεις άλλα πολλά... και όχι στον ύπνο σου, αλλά στ' αλήθεια.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έγινε, ρε μαλαγάννα; Μη μου 'πείς πως πήραμε τη δουλειά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, όχι ακόμη, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά... τι αλλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Την ακουμπάμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τη δουλειά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... τη χαϊδεύουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάολο... αγαπητικιά είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αγαπητικιά... και τι αγαπητικιά; Σκέτη γλύκα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπερικέτι, μπερικέτι, ε; Λέγε, μωρέ γρουσουζή, και τρέχουν τα σάλια μου... (Κάνει πως μασάει). Τι έγινε; Έμαθες τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με βρήκε πριν από λίγο ο αφέντης ο Ταχέρ και μου έδωσε εντολή να ντελαλήσω παντού: όποιος ξέρει να φτιάχνει διάφορα γλυκίσματα, να πάει στο σαράι με κάποιο γλύκισμα για δείγμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σοβαρότατα! Θα λαμβάνει πέντε λίρες μπαξίσι... και αυτός που θα πάει το καλύτερο... θα προσληφθεί να φτιάχνει τα γλυκά του σαραγιού για έξι μήνες με σύμβαση.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έξι μήνες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... που μπορεί όμως να παραταθεί ή, ξέρω 'γώ, ν' ανανεωθεί. Βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Δεν είναι κι άσχημα... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσχημα; (Μικρή σιγή). Και... τώρα εσύ θα πας να βγάλεις ντελάλη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ; Δεν είναι καλύτερα να βγάλεις το σκασμό, να μην το μάθει κανείς και να πάω εγώ στα σίγουρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έννοια σου... στα σίγουρα θα πας. Άμα σου φτιάξει ο αγάς το αγαπημένο γλύκισμα του Βεζίρη, ξέρει αυτός... όσοι άλλοι και να πάνε, όσο νόστιμα γλυκίσματα και να έχουν φτιαγμένα, τη δουλειά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω, ξέρω... τη χαϊδεύουμε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε... τι τη χαϊδεύουμε; Την πήραμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την πήραμε, ε; Τότε, τι καθόμαστε; Άντε να πας εσύ να ντελαλήσεις κι εγώ να πάω στον αβγά να συνεννοηθούμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε, προχώρα... και χωρίζουμε εδώ πιο πέρα στη διχάλα. (Προχωράει προς την καλύβα ακολουθώντας τον Καραγκιόζη, που αμίλητος εξέρχεται προς την πλευρά της πρώτης κάνοντας πίσω-πίσω).

Σκηνή Β'

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Με τον τελάλη... τι απέκαμες, Ταχήρ; (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Ταχήρ, που ακολουθεί). Εντάξει... τον βρήκες;

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως, βεβαίως... από ώρα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... ωραία!.. Θα πρέπει, το λοιπόν, να κανονίσουμε και πώς θα γίνονται οι δοκιμές. Δηλαδή... πού θα έρχονται οι άνθρωποι με τα γλυκίσματα... ποιος θα τους δέχεται... Μμ;

ΤΑΧΗΡ Έχετε κάτι κατά νου;

ΒΕΖΙΡΗΣ Απλά, δεν θα ήθελα να έρχονται κατ' ευθείαν σε μένα... Να τους δέχεται δηλαδή κάποιος άλλος... και εννοώ ή εσύ ή η Φατμέ.

ΤΑΧΗΡ Από πλευράς μου καμία αντίρρηση!

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ! Τα γούστα μου τα ξέρετε... Όποιο γλύκισμα αξίζει... το δοκιμάζω κι εγώ. Αλλά... θα τρώνε πρώτα αυτοί που τά 'χουν φέρει. Κατάλαβες; Αυτοί θα τρώνε κάμποσο... και μετά εσύ ή η Φατμέ... λίγο... Μμ; (Με νόημα). Εσείς λίγο!.. (Σε άλλο τόνο). Μη μας συμβεί και τίποτα...

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... Κατάλαβα. (Μικρή σιγή). Οπότε να τους οδηγεί ο Βεληγκέκας στο καμαράκι, δίπλα στην είσοδο... και θα πηγαίνουμε εκεί ή εγώ ή η Φατμέ χανούμ και θα δοκιμάζουμε τα γλυκίσματα. Τι λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, αλλά, όπως είπα... (το τονίζει) πρώτα θα τρώνε εκείνοι που θα τα φέρνουν... (Προχωράει προσπερνώντας τον Ταχήρ). Εντάξει; Αυτό είναι διαταγή!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, Βεζίρη μου. (Στρέφει και τον ακολουθεί).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που τον ακολουθεί). Δηλαδή... καλά που σε είδα, τζάνεμ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι σου λέω; Πήγαινα για το σπίτι.

ΓΕΡΟΣ (Γελώντας). Χα, χα, χα!.. Και θα πήγαινες πάλι τζάμπα... δεν θα μ' έβρισκες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', αυτό δεν λέμε; Δεν θα σ' έβρισκα. (Σε άλλο τόνο). Καλά, στο σπίτι δεν μένεις καθόλου;

ΓΕΡΟΣ Δεν με κρατάει εμένα το σπίτι, Καραγκιόζη!.. Χρόνια τώρα στο σαράι ώρες πολλές και μετά στον καφενέ. Μ' έβλεπε εμένα σπίτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε... πού να σε ιδεί;

ΓΕΡΟΣ Γι' αυτό, ώσπου να το συνηθίσω... πρώτα θα με ψάχνεις εδώ γύρω... και μετά στο σπίτι ή αλλού... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλού... πού αλλού;

ΓΕΡΟΣ Όπου... δεν ξέρω!.. Τώρα εγώ είμαι έξω απ' τα νερά μου, τι να λέμε; Δεν έχω να καταπιαστώ με κάτι τις... πού να με χωρέσει σπίτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις τι έπαθε κάποιος γνωστός μου, που βγήκε στη σύνταξη και δεν είχε τι να κάνει, όπως κι ελόγου σου, καλή ώρα;

ΓΕΡΟΣ Τι έπαθε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο χρόνο απάνω...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει). Τρελάθηκε, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνάει το κεφάλι του). Τον φυτέψαμε...

ΓΕΡΟΣ Πέθανε; (Σε άλλο τόνο). Αλλάχ κερίμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από κεριά... άλλο τίποτα!.. (Σε άλλο τόνο). Γι' αυτό, κοίτά' να βρεις 'κεί πέρα κάτι, για να περνάς την ώρα σου... γιατί είσαι ακόμη νέος άνθρωπος... δεν μαντρώνεσαι εύκολα.

ΓΕΡΟΣ Ψέματα; Άντε, να βγω εδώ στον καφενέ μία... άντε, να βγω κι άλλη μία... Άντε, να παίξω μια κοντοίνα... ένα σκαμπίλι... Περνάει η ώρα με μια κοντοίνα κι ένα σκαμπίλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν περνάει... αυτό δεν λέμε; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, τι είναι το σκαμπίλι;

ΓΕΡΟΣ Παιχνίδι της τράπουλας, τι άλλο; Αυτό με τα νοήματα... δεν το ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... ούτε που τό 'χω ακουστά...

ΓΕΡΟΣ Α... είναι ωραίο!.. Θα σου το μάθω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γλυκά θέλω να με μάθεις να φτιάχνω...

ΓΕΡΟΣ Ε, δεν τό 'παμε; Τό 'παμε και πάει!.. Άμα ζητήσει άνθρωπο ο πασάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ζήτησε!..

ΓΕΡΟΣ Αλήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... έβγαλε ντελάλη.

ΓΕΡΟΣ Μπα; Δεν άκουσα τίποτα. Πότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πριν λίγο... Όποιος ξέρει, λέει, από γλυκά... να πάει, λέει, στο σαράι ένα δείγμα και θα πάρει, λέει, πέντε λίρες μπαξίσι... Κι όποιος πάει, λέει, το πιο καλό... θα πάρει, λέει, την δουλειά για έξι μήνες.

ΓΕΡΟΣ Α... έτσι; Τότε, πρέπει να ετοιμαζόμαστε... Ε; Εγώ έχω όλα τα σύνεργα... θα χρειαστούμε μόνο υλικά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γάλα, βούτυρο κι αβγά, ε;

ΓΕΡΟΣ Ξέχασες το πιο βασικό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο;

ΓΕΡΟΣ Ζάχαρη, τζάνεμ... γίνεται γλυκό χωρίς ζάχαρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα μου, ντε... γίνεται; Αμ', δε γίνεται Χε! Άλλο... άλλο;

ΓΕΡΟΣ Θα τα κανονίσω εγώ όλα και, όταν την πάρεις τη δουλειά, θ' αρχίσουμε τα μαθήματα. Τώρα θα σου φτιάξω να πας στον πασά το πιο αγαπημένο του γλύκισμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!..

ΓΕΡΟΣ Μόνο, θ' αφήσουμε να πάνε πρώτα οι άλλοι, για να πας εσύ τελευταίος. Από εδώ θα παρακολουθείς τι γίνεται... και μόλις ιδείς ότι τελειώνουνε, έρχεσαι από το σπίτι, το παίρνεις και πας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ρε μανούλα μου... (Σε άλλο τόνο). Και μόλις πάρω τις πέντε λίρες, θα σου τις δώσω εσένα. Έξηγημένοι!

ΓΕΡΟΣ Έλα... δεν θέλω αηδίες!.. Ξεχνάς πόση υποχρέωση σου έχω από τότε που με μάζεψες μεθυσμένο και με πήγες σπίτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ... πού το θυμήθηκες;

ΓΕΡΟΣ Δεν ξεχνιούνται αυτά... Γιατί, αν δεν βρισκόσουνα εσύ... εκεί πέρα θα ξεραινόμουνα... απ' έξω απ' το κοτέτσι του Μεχμέτη. Χα!.. Θα με περνάγανε και για κλεφτοκοτά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... λες;

ΓΕΡΟΣ Αλήθεια, εσύ τι γύρευες εκεί τέτοιαν ώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα μου, ντε... τι γύρευα; (Ξεροβήχει).

ΓΕΡΟΣ Τέλος πάντων... Πάω εγώ τώρα κι εσύ... όπως είπαμε... Έτσι; Αντίο... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, Αβγά μου!.. (Κατ' ιδίαν). Για να ιδούμε... τι θα ιδούμε... Χα! (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική. Σφυρίζει κλέφτικα δυο φορές). Α... ρε, λάλα το, πιδί μ'... λάλα το!.. (Χορεύει άτσαλα). Όσοχ-όπ'!.. Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... (Σφυρίζει άλλη μια φορά). Όμπλατς... (Στρέφει προς την καλύβα). Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, τι διάολο γίνεται απ' όξω;
(Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... μάλιστα!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ενώ χορεύει). Όπλες... Γεια σ', Καραγκιόοοζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Μπαρμπαγιώργοοο!.. (Αρχίζει να χορεύει κι αυτός). Όπασα!.. (Η μουσική σταματάει). Φτού!.. (Σταματάει τον χορό).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σταματάει κι αυτός τον χορό). Τι κάνεις, ουρ' ανιψούδι... είσι καλά, ουρ' έρμο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, μπαρμπούλη μου... Ελόγου σου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Σκασμένους είμαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το βλέπω... δεν το βλέπω;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μην τηράς, απού 'φερα μια γυροβουλιά...
ιέχω κι χαρές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... έχεις και χαρές... Και δεν μου λες: τι χαρές έχεις,
μπαρμπούλη μου, να χαρώ κι εγώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, δε σ' τό 'πα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Η Μαρίκα, ρε, ξέρ'ς... Όι, δε σ' τό 'πα, δε σ' τό 'πα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαρίκα... ποια Μαρίκα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Η γίδα, ουρέ... 'κείνη η στέρφα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκανε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γκαστρώθηκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Σοβαρά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναι, απού σ' λέου!.. Κι ξέρ'ς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πάρα λίγου να τη σφάξου... Γί' αυτούνο έχου
χαρές. (Σε άλλο τόνο). Αλλά είμαι κι σκασμένους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που δεν την έσφαξες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι... απ' άλλου είμαι σκασμένους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Κι από τι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν μ' λες; τα κούτσικα είν' ιδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κούτσικα... ποια, τα παιδιά μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ είναι... τι τα θες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δεν ξέρ'ς τι κάμανε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... τι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Χμ!.. Είχαν ερθεί 'σια πάν' στη στάνη... εχτές, όι... προχτές, ο μεγάλους με το μεσαίου... το μικρό δεν ήτανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... και δεν μού 'πανε τίποτα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τα φίλεψα, απού λιεζ... 'τοίμασα 'κεί πέρα κι κάτι καλούδια, για να τους δώκου να σ' φέρουν, αλλά μετά... πάει τά 'χασα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γι' αυτό είσαι σκασμένος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Οοόι... Είμαι, γιατί σήμερα απού πέρασα απ' του Παύλου, αγρίκησα ουρλιαχτό. Πάου, απ' λες, κουντά... έσκουζε η θεια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έσκουζε η θεια-Πάόλαινα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ναίσκε!.. Κάνου έτσι... τι να ιδώ; Την είχανε, την έρμη, κλειδωμένη μεσ' το σπίτι!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από προχθές;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Εμ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Βρες το κι ελόγου σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ααά... θα τους πάρει ο διάολος τη μάνα και τη μητέρα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Κι τον πατέρα να λες... Κι τον πατέρα να λες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, ξέρω 'γώ τι λέω... Η Αγλαΐα φταίει, που τά 'χει...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον διακόπτει). Γιά τ'ρα μάζωχτα... Μμ; Πιο πολύ 'κείν' το μεσαίου, απού μ' χαλάει κι το μεγάλου... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... είναι καλύτερος ο μεγάλος...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ο μεγάλος; Άσα... είν' καλός... σοβαρός... Ναν του ειπείς, είπ' ο μπάρμπας... νά 'ρχεται όποτε θέλει, αλλά μοναχός του. Όι με τον άλλουνε... Όι με το μεσαίου. Ιντάξ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, μπάρμπα μου.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α, μπράβου! (Στρέφει προς το σαράι). Πάου, γεια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ξαφνικά θυμάται κάτι). Α... (Ξαναστρέφει προς τον Καραγκιόζη). Κι εκείό του σκουφουλόι η Χατζατζάρ'ς κάτι έσκουζε... μπας κι ξέρ'ς τι ντελάλαγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... Ο πασάς γυρεύει κάποιον να του φτιάχνει τα γλυκά του σαραγιού. Τού 'φυγε αυτός που είχε... πήρε σύνταξη.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μπα; Η θεια-Στρουμπούλω ξέρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πες της να σου φτιάξει κάνα ταψί γαλατόπιτα να του πας. Δίνουνε, λέει, πέντε λίρες μπαξίσι.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ξέρου... ξέρου... Θα της το ειπώ. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Παγαίνου τώρα. Άει, γεια σ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε μπάρμπα... Στο καλό!.. (Στρέφει προς την καλύβα και φωνάζει). Κολητήρης, Κοπρίτης στην αναφορά... γρήγορα!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Εμφανίζεται πρώτος από την πλευρά της καλύβας, ενώ ο Κολητήρης τον ακολουθεί. Μένει αμίλητος).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Παρών, μπαμπάκο!

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Κάνοντας και μια εναέρια τούμπα). Πασααρών!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιάζεται). Σιγά, ρε!.. Τι διάλο... αλογόμυγα σε τσίμπησε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Τι θες, ρε πατέρα, κλέφτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε καλά... (Ξεροβήχει). Για να μου 'πείτε... εσύ, ο μεγάλος...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, μπαμπάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγατε μήπως αυτές τις μέρες πάνω στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Να σου 'πώ εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... τον Κολητήρη ρώτησα.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Πες του όχι, ρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... πήγατε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, μπαμπάκο... πήγαμε προχθές.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ψέματα!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Κοπρίτη). Γιατί ψέματα, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Ψέματα... ψέματα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φωνάζει). Ρέεεε!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Αφού...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Κοπρίτη). Τι αφού;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ρε συ Κοπρίτη, το ξέχασες;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Κολητήρη χωρίς να στρέψει). Εγώ... ποιο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Κοπρίτη). Δεν πήγαμε προχθές στη στάνη του Μπαλμπαβόιδη;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Μπα, που πήγαμε προχτές... χτες πήγαμε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Το τονίζει). Προ-χτές!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη. Με ρυθμό). Ωωω-ω... σου λέει ψέματα... Ωωω-ω... σου λέει ψέματα... (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Ψοματούρη!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Κοπρίτη). Τι 'πες; Εγώ, ρε, είμαι ψεματούρης ή εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρέεεε... Ρε Κοπρίτη!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να στρέψει). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πας καλά;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη χωρίς να στρέψει). Εγώ ή εσείς, που το μυαλό σας έχει μείνει από λάδια και κάνει γρούτσου-γρούτσου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, αφού κι ο Μπαρμπαγιώργος, που ήταν εδώ πριν από λίγο, μου είπε ότι προχθές είχατε πάει στη στάνη... Προχθές!.. Όχι χθές.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ο Μπαλμπαβόιδης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Κοπρίτη). Ναι, ο Μπαρμπαβόιδης!..

ΚΟΠΡΙΤΗΣ Ο Μπαλμπαβόιδης δε... δεν θυμάται ούτε τι έφαγε χτες το βράδυ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Κοπρίτη). Ενώ εσύ θυμάσαι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Εγώ; Εγώ θυμάμαι που γυρίσαμε κι έπεσα για ύπνο και ξύπνησα πριν από λίγο... Έν έφαγα. Τίποτα έν έφαγα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Κοπρίτη). Δηλαδή... κοιμόσουνα δυο μέρες, ρε;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ποιος, εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Κοπρίτη). Αμ' ποιος, τ' αβγό; (Σε άλλο τόνο). Μπα, θεμά το γονιό σου...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη με έκρηξη). Και σένα τι σε νοιάζει, ρε; Όσο θέλω θα κοιμάμαι. Ωωώ!.. Α', παρατάτε με... με βάλατε και στη μέση. (Εξαλλος). Μην τα πάρω τώρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Κοπρίτη). Καλά, καλά... μη φωνάζεις!.. Για να μου πείτε τώρα κάτι άλλο: τη γρια... γιατί την κλειδώσατε μεσ' στο σπίτι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Ο Κοπρίτης...

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Ψέματα... ο Κολητήρης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, ο Κοπρίτης ή ο Κολητήρης;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Ο Κοπρίτης, καλέ μπαμπάκο... ο Κοπρίτης. Επειδή δεν μας έδωσε τίποτα.

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Ποτέ δεν μας δίνει εμάς... μόνο στον Μπικικόγκο δίνει... Αυτόν αγαπάει... εμάς καθόλου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, θεμά το γονιό σας... Αφού, ρε, σας έδωσε... δεν σας έδωσε ο Μπαρπαγιώργος και φάγατε τον άμπακα; Μμ; Τι γυρεύατε στη γριά; Για να την πειράξετε, ε; Και μετά έχετε παράπονα ότι δεν σας αγαπάει... Έμπρός μέσα!.. Μέσα... και να μην ξαναπάτε. Ορίστε μας!.. Δυο μέρες κλειδωμένη η γυναίκα μέσα στο σπίτι...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Στρέφει και αυτός και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται φωνάζει). Τη... την άλλη φορά... θα την κλειδώσουμε όξω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα και του φωνάζει). Βρε, ουστ!.. (Κατ' ιδίαν). Α... δεν θα τα πάμε καλά μ' αυτόνε...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική. Χορεύει κωμικά). Εχέ... όπασα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και τον κοιτάζει). Μμ... Ωραία!.. Τώρα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Αμάν, αμάν... Όπα!.. (Η μουσική σταματάει, σταματάει κι αυτός τον χορό και πλησιάζει τον Καραγκιόζη με σκέρτσο). Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον ξεβιδωμένο!.. Πώς από 'δώ, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κουζούμ Καρακοζαρίνο... καλησπέρος!.. Εγκώ θέλει γκυναίκα δική σου... για δουλειά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είν' εδώ... Να της 'πώ να περάσει από το σπίτι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... πρώτα θέλει εκείνη 'πεί εμένα αν μπορεί... αν ξέρει...
Καταλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καταλαβαρδούγκος... Αν μπορεί να την κάνει, έτοι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ, έτοι... Εγκώ θέλει γκυναίκα δική σου φτιάξει εμένα ε...
γκλύκισμα. Εχέ... ωραίο γκλύκισμα, πάω πασά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... άκουσες τον ντελάλη, ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... καταλαβαρδούγκος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... μάλιστα. Και τι γλύκισμα θες να σου φτιάξει,
ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ραβανί. Ξέρει εσένα ραβανί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ; Όχι να το φτιάχνω... μόνο να το τρώω.

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... εμένα δώσει γκυναίκα δική σου ντιρεκτίβα... φόρμουλα.
Γκυναίκα δική σου χλάπα-χλάπα-τζιζ... φτιάξει ραβανί... Εχέ... μπορεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... χλάπα-χλάπα-τζιζ; Δεν ξέρω... άμα είναι καλή
η ντιρεκτίβα... η φόρμουλα. (Στο κοινό). Μάλλον συνταγή θέλει να 'πεί...
(Στον Εβραίο). Και το γλύκισμα θα το πας στον πατοά, ε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... παγκαίνει εγκώ πασά ραβανί, παίρνω πέντε λίρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Αυτό το ξέρεις... όμως, πόσο θα σου κοστίσει το
ραβανί, έχεις κάνει λογαριασμό;

ΕΒΡΑΙΟΣ Δεν με νοιάζει... εγκώ παγκαίνει πασά πάρω δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και καλά, πώς... θα σε πάρει στο σαράι μέσα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... εμένα παγκαίνει πασά κάνω κουβέντα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... θα βρεις ευκαιρία να κουβεντιάσετε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... καταλαβαρδούγκος... Εγκώ 'εν ξέρει κάνει γκλυκά...
εγκώ ξέρει βρίσκει και φέρνει σαράι γκλυκά έτοιμος... εισαγκωγκής.
Φίνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φίνα, ε; Εισαγωγή; Και από πού θα τα φέρνεις, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... μυστικό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, εγώ άλλο θέλω να ειπώ... να μη χαλάσουνε στο δρόμο και βρεις κάνα μπελά... Καταλαβαρδούγκος;

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε; Καλάσουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', γλυκά είν' αυτά, ρε... δεν είναι παστουρμάς... Θες να πάθει τίποτα ο Βεζίρης ή κανένας αξιωματικός, ξέρω 'γώ... και να σε χώσουνε μέσα ισόβια... μμ; Αν δεν σε καθαρίσουνε κιόλας.

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε... κατουρήσουνε; Όκε... Όκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καθαρίσουνε, ρε... όχι κατουρήσουνε... Σιγά, μην τη βγάλεις μ' ένα κατούρημα... άντε δύο... Μη σε φινίρουνε, που λέει κι ο Νιόνιος... Μόρτο... Καπούτ!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έλα... εσένα λέει αστεία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αστεία; (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων, εγώ θα 'πώ στη γυναίκα μου και αν μπορεί να το φτιάξει το ραβανί, θα έρθει σπίτι. Έτσι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... έτσι, έτσι. Ε... εμένα τώρα φεύγκα... (Στρέφει προς το σαράι). Αντίος!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό. Και καλές δουλειές... ξεβιδωμένε... μουρλέ. (Κατ' ιδίαν εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Σαν να πηγαίνεις γυρεύοντας μου φαίνεται...

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού με ένα πακέτο στα χέρια και προχωράει αργά απαγγέλλοντας το στιχάκι του μακρόσυρτα και με στόμφο). Μένα με λεν' ομορφονιό... με λεν' χρυσό καμάρι... όλες οι νιές τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος νά 'ναι; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Α... τώρα, στολίστηκ' η κανίστρα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σας, κύριε Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον Ζαχαρία! Τι κάνεις, ρε καλόπαιδο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ καλά, ευχαριστώ, ουίτ... Εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας). Εγώ είμαι πάντα καλά.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπράβο, ουίτ!.. Έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... για πού τό 'βαλες με το καλό;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πηγαίνω στο σαράι... Ακούσατε τον ντελάλη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, βέβαια. Και στο πακετάκι έχεις γλυκά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, έχω κουραμπιέδες, ουίτ... που τους έχει φτιάξει η μαμά μου. Θα σας έδινα έναν να δοκιμάσετε, αλλά δεν γίνεται, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ξέρω... θα χαλάσει η μόστρα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακριβώς, ουίτ... Μια άλλη φορά όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... Άντε τώρα στον πατσά... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, ρε... εσύ τώρα πας για να πάρεις τη δουλειά ή για τις πέντε λίρες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ακούστε, κύριε Καραγκιόζη... Με την ευκαιρία, ουίτ, θα εξηγήσω στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη ότι εγώ, ουίτ, δεν ξέρω να φτιάχνω γλυκίσματα, αλλά μαθαίνω εύκολα, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαθαίνεις εύκολα, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βεβαίως, ουίτ!.. Πολύ εύκολα. Στο σχολείο που πήγαινα, ουίτ, μάθαινα το μάθημα με μια ανάγνωση, ουίτ. Μια κι έξω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Μπράβο! (Μικρή σιγή). Ναι, αλλά δεν είναι το ίδιο. Άλλη η δουλειά του ναύτη κι άλλη του καντηλανάφτη. Κάτσε καλά!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν είπα εγώ ότι είναι το ίδιο... Τηρουμένων όμως των αναλογιών... μπορώ, ουίτ, να μάθω εύκολα οτιδήποτε. Ας 'πούμε και τη δουλειά του ναύτη, ουίτ... και του καντηλανάφτη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Του ζαχαροπλάστη;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και του ζαχαροπλάστη, ουίτ... γιατί όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, ε; Γί' άκου', φίλε μου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Φτάνει να μου την αναθέσει, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Αμ' δε... που θα στην αναθέσει. Κι εμείς, τι τά 'χουμε πιασμένα τα πόστα; (Στον Μορφονιό). Πού ξέρεις; Άντε, ρε... με το καλό!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αντίο!.. (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την

πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω. Φωνάζει). Ανοίξτε, σας παρακαλώ...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού. Βλέποντας τον Μορφονιό ξαφνιάζεται, κάνει λίγο πίσω και τον παρατηρεί). Πρα, ωρέ!.. (Κατ' ιδίαν). Πόγια, τούτο... ξωτικό νά 'ναι; Κακομούτσουνο νά 'ναι; (Στον Μορφονιό). Κουτς, κουτς... κουτς, κουτς... Γκελ, γκελ...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρετε!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κατ' ιδίαν). Αχά!.. Πόγια, να λαλάει...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έφερα γλυκά για τον πολυχρονεμένο μας.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Α... γλυκούλια... Πόγια, ακολούθα! (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού παρατηρώντας τον Μορφονιό, που τον ακολουθεί. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβέναγα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, φέρανε γλυκά...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... πολύ ωραία!.. Πήγαινε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να πασάινω, το καημένο.

ΤΑΧΗΡ (Μικρή σιγή. Χωρίς να φαίνεται). Είσαι... ο Μορφονιός;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλιστα, αφέντη Ταχήρ.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Άνοιξε το κουτί... Τι μας έφερες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κουραμπιέδες, ουίτ...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Άφερμι!.. Για να φάγεις εσύ πρώτος κάνα-δυο... Να, αυτόν... και αυτόν. Φάε τους!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται. Διστακτικά). Ουίτ!..

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά χωρίς να φαίνεται). Φά' τους, σου είπα!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλιστα, μάλιστα... (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Φάε κι αυτόν...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλιστα, αφέντη. (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Πιεσ και νερό. (Σιγή).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ουίτ... ωραίοι ήσαν!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ωραίοι, ε; Για να φάγω κι εγώ... αυτόν εδώ. (Σιγή). Α... πολύ ωραίο γλύκισμα... Άφερμι! Εσύ τους έφτιαξες ή όχι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ... δηλαδή όχι... όχι μόνος μου, ουίτ... Μ' εννοείτε; Βοήθησε και η μαμά μου.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται διερευνητικά). Βοήθησε... ή τους έφτιαξε μόνη της η μαμά σου;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι... όχι μόνη της... βοήθησα κι εγώ, ουίτ.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... Έτσι μπράβο!.. Τώρα το είπες σωστά. Λοιπόν, μπορείς να πηγαίνεις... Σημειώνω στο κουτί "Μορφονιός", και θα ειδοποιηθείς.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, αφέντη Ταχήρ. Αντίο!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου... γεια σου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Αμέσως σταματάει και φταρνίζεται). Αμψού!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού κρατώντας μια πιατέλα με γλυκά, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Έ, ρε, κατέβα, Χριστούλη μου... να σε τρατάρω, νά 'με, μπακλαβαδάκι τσίφτικο και μποέμικο και με μπόλικο το σορόπι... να γλυκαθεί η ψυχούλα σου, νά 'με, που σου την πικράνανε οι έτοι!.. Έ, ρε Βαγγελίστρα μου Μεγαλόχαρη και Μεγαλοκρατούσα... και βάλε, νά 'με, το χεράκι σου να μου κάτσει η δουλειά... και τότε θα 'δείς κάτι πεντάρτους, που θα φέρει στη χάρη σου ο Σταύρος, ο γιος της μαμής από τα παντρεμέναδικα... μεγαλείο... Είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Αχά, ο Σταύρος!.. (Πλησιάζοντας). Γεια σου, ρε Σταύρακα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια χαρά ντάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νταν... και τα κουμπούρια μας βροντάν...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γειασάν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βλέπω πιατικό... τυλιγμένο έξτρα πρίμα γκούντ και βάλε!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και το περιεχόμενο αυτού;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Κουρκουμπίνια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ν' αυτό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπακλαβαδάκια ανήλικά, νά 'με... από ρολό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ανήλικά... δηλαδή μικρά; (Σε άλλο τόνο). Και γιατί, ρε Σταύρο... για οικονομία;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Όχι, ρε μπάμια, οικονομία... Απλά... ένεκα, νά 'με, που η μαγκιά είναι στο σορόπι... για να τα πιάνει, νά 'με, και να τους τη λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το σορόπι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για! Να τρώει, που λες, ο μεγάλος... και να μην έχει, νά 'με, σταματημό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο πατσάς;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α, μπράβο!.. Να σοροπιάσει, νά 'με... και να μου 'πεί με τη μία: Σταύρακα, έμπαινε και κάνε παιχνίδι... το καψιμί όλο δικό σου....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καψιμί;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Η καντίνα, ντε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα. Και μετά... και μετά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, μετά, αγκαζάρω, νά 'με, τη μαμή και την Αγγέλω... ξέρεις, τη μάννα μου και την θεία μου... και ξεκινάμε μαζική παραγωγή, νά 'με... Αι γυναίκαί δηλαδή... ελόγου μου αγάς!.. Ανθίζεσαι; Αγάς εγώ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... Όρμα, λοιπόν... μην κάθεσαι καθόλου!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ορμάω, λέει... Έφυγα. Άντε, του ταλέρη μου... που λένε και οι φίλοι μας οι Γάλλοι... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... του έρημου... Ρε, άντε, γεια!.. (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας του). Άκού' ... του ταλέρη του...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα του σαραγιού. Μετά φωνάζει). Πόρτα, ρε!.. Ανοίξτε, νά 'με, γιατί πλάκωσε ο Σταύρακας με τα σερμπέτια... (Ξαναχτυπάει και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει γρήγορα τις σκάλες και εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Πογιά, ωρέ!.. Πο, τι να χαλεύεις και να σκούζεις και να φκιάχνεις σαμαντά... α;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με το μπαρδόν, μπάρμπα-Ντερβέναγα... αλλά ένεκα που είμαι κάπως αφύς και σέρτικος, νά 'με, και ντόμπρος... με πιάνεις;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Χμ!.. Γλυκούλια να φέρνεις; Άει, γκελ, γκελ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Σταύρακα. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ... κι άλλα γλυκά.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Α... ωραία!.. Έρχομαι...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, καρτέρα ψίχα. (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται μετά από λίγο). Είσαι... ο Σταύρακας;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ακριβώς, νά 'με. Τα σέβη μου.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι μας έχεις φέρει; Άνοιξέ τα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κουρκουμπίνια, μπέη μου... Να 'πούμε, μπακλαβαδάκια μικροκαμωμένα... με μπόλικο σορόπι..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Άφεριμ!.. Για να φας πρώτος του λόγου σου μερικά... Ας 'πούμε, αυτό... αυτό... και αυτό. Φά' τα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Διστακτικά χωρίς να φαίνεται). Μπαρδόν;

ΤΑΧΗΡ (Αυστηρά χωρίς να φαίνεται). Φά' τα, σου είπα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σε μουά; Μα, εγώ, νά 'με, τά 'χω φερμένα για τον πολυχρονεμένο. Αν ήτανε να τα φάω ελόγου μου...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται του εξηγεί). Άκουσε, άκουσε... Θα φας εσύ πρώτος αυτά, μετά θα φάω εγώ και μετά ο πασάς. Κατάλαβες τώρα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... μάλιστα!.. Τό 'πιασα, νά 'με, το υπονοούμενο. Ορθόν!.. (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Πιες και νερό... (Σιγή). Μάλιστα. Να φάω τώρα κι εγώ κάνα δυο, που μου αρέσουνε... (Σιγή). Α... μπράβο... μπράβο... Άφεριμ!.. Πολύ νόστιμα... Λοιπόν, τ' αφήνεις, γράφω εγώ εδώ σ' αυτό το χαρτάκι "Σταύρακας,, και θα ειδοποιηθείς... Μπορείς να πηγαίνεις.

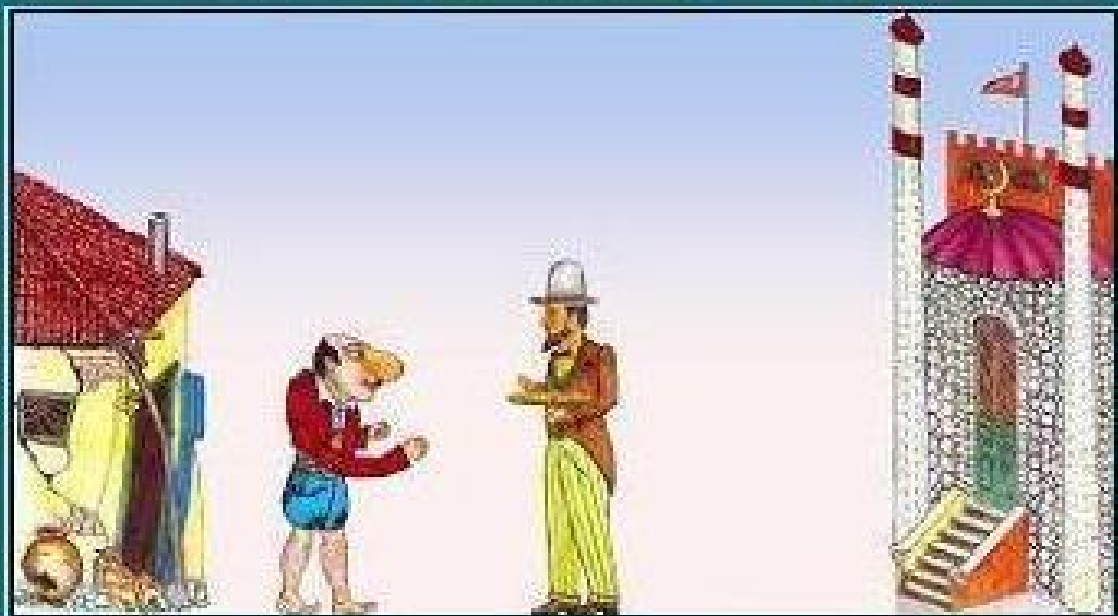
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και στο επανιδείν, νά 'με.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, μπράβο... Στο καλό.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Και τώρα, νά 'με... να κόβουμε ρόδα μυρωμένα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ε'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει. Κρατάει ένα ταψί με γλυκό). Ωωώ, που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, μία πάστα φλώρα, όπου έφτιαξα, ο άτιμος... ίδια τη μακαρίτισσας τη νόνας μου. Επιτυχία τσέντο περ τσέντο! Να τήνε δοκιμάσει, τζόγιες μου, ο σιόρο Βεζίρος μας και να πέσει... ξερός να πέσει από ευχαρίστηση!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ωωώ... καλώς τα παιδιά τα δικά μας... Γεια σου, Σιορ-Διονύσιε, με την πάστα φλώρα σου!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... καλώς το τελώνιο τη κολάσεως!.. (Σε άλλο τόνο). Και από πού το εκατάλιαβες, ωρέ πενταρούθουνε, πως κρατάω πάστα φλώρα; Την εμορίστηκες, άτιμε άνθρωπε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αφού μοσχοβόλησε όλος ο τόπος απ' την ευωδία, ρε!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ.... βουρλισία θα μου 'ρθει!.. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, μομολάκι μου, εμοσχοβόλησε... εμοσχοβόλησε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Πώς βγήκα εγώ έξω, ρε; Από την μυρωδιά... τι

σου λέω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μη μου το 'πείς... Μη μου το 'πείς!.. (Σε άλλο τόνο).
Ωρέ, καλιά σε λέω εγώ... (με έμφαση) πενταρούθουνο σε λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... πας στο σαράι, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, κι ευτούνο το εμυρίστηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες... είδες; Δεν μου ξεφεύγει τίποτα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπα, τον ντελάλη άκουσες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ντελάλη βέβαια!.. Ε, σε είδα και με το ταψί στα
χέρια... (Πλησιάζει σιγά-σιγά ερευνητικά). Και... δεν μου λες, δεν μου λες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι θες, τζόγια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο σακουλάκι τι έχεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σακουλάκι; Α... μάντολες μέσ' από το τζάντε... τι άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από το τζάντε, ε; Και είναι ωραιίες... απ' τις καλές, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Απ' τσι καλιές... απ' τσι καλιές είναι... μόνο, που
δεν περισσεύουνε για ελόγου σου... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε... αφού στον πατοά πας την πάστα φλώρα...
δώσε μου 'μένα τις μάντολες.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ... ωρέ, άμε καλιά σου, μπερτόδουλε... άτιμε
άθρωπε! Κάμε πέρα... τρακαδόρε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Καλά, ντε... δεν σε είπαμε και
καμπούρη! Αλλά να ξέρεις, του πατοά δεν τ' αρέσουνε οι μάντολες. Α, μπα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εύθυμα). Έτσι, ε; Και για ποίο λόγο, φιόρο μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν το ξέρεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε. Δεν μας το λες ελόγου σου, για να το μάθει
και η αφεντία μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδί μου, τα δόντια του...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι κάμανε τα δόντια του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι όλο κουφάλες... Βέβαια!.. Κι όταν μπει γλυκό μέσα... πεθαίνει απ' τον πόνο. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ σκυλομούρη... λες αλήθεια ή με κογιονάρεις, παναπεί, εδωπαδούλια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... να... να μη σώσω να στραβωθώ, άμα σου λέω ψέματα... Φέρε 'δω τις μάντολες, μη βρεις κάνα μπελά!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Σε δίλημμα. Μικρή σιγή). Όσκει... θα τις δώκω στη τζογούλα. Αμή; Στη Βεζιροπούλα θα τις δώκω, παναπεί, όπου της έχω και αδυναμία. Κι εκείνη μου έχει και μπορεί να είπει και καμία, ξέρεις... καμία παρόλα φίνα στο σιόρο Βεζίρο μας για την αφεντία μου... Πάει και τέλειωσε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και μένα, τίποτα; Τέτοιος φίλος είσαι, ρε;

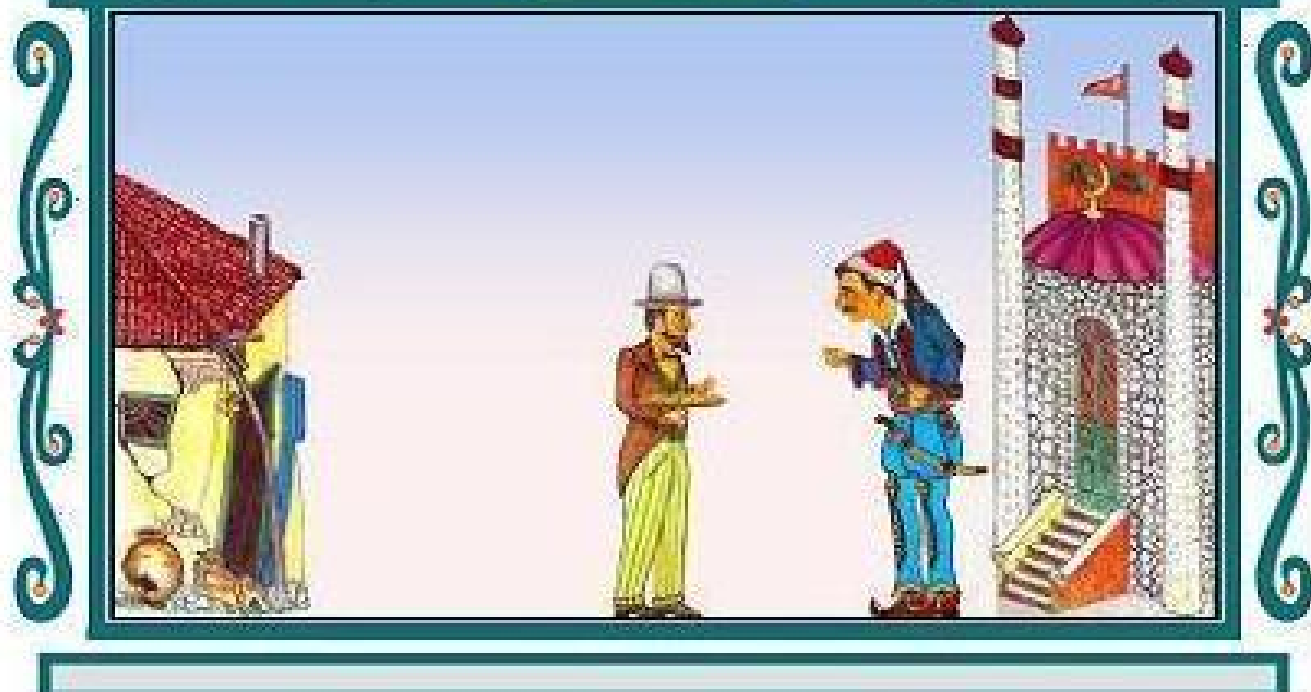
ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άμε... άμε καλιά σου... κι άσε με να πάω να κάμω τη χρεία μου, ο πόβερος... Άλλη φορά. Τώρα, γεια σου και αντίο... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου και αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου και αντίο; Καλάσα!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Θα σε πάρει ο διάολος, Νιόνιο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Μόνος). Ωρε, μπελιάς!.. (Πλησιάζοντας στο σαράι). Και στα καλιά τα καθούμενα... (Χτυπάει την πόρτα και μετά φωνάζει). Ωρέ παιδόπουλασα!.. (Ξαναχτυπάει και μετά κάνει λίγο πίσω).

Σκηνή ΣΤ'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Φράγκο... Πο, τι να χαλεύεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... σιορ-Βεληγκούκα μου, με την λεβεντία σου! Τι μου κάνεις, τζόγια μου; Καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... καλιά 'σαι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, κρένε, ωρέ χαμένε, τι να χαλεύεις... κι άσ' τα τούτα και τα 'κείνα... μπεζεβέν'!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το σιόρο Βεζίρο μας θέλω, παναπεί, όπου τού 'χω γλυκίσματα φερμένα.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Γλυκούλια... γλυκούλια;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε!.. Πάστα φλώρα και μάντολες μέσα από το τζάντε, εκατάλιαβες;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Γκελ... γκελ μπουρντά. Ακολουθα... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Ακολουθεί). Σούμπιτο, σιορ-Βεληγκούκα μου...

(Χωρίς να φαίνεται). Αριβάρω δελέγκου, ψυχή μου.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, καρτέρα ψίχα... νά 'ρθει το εφέντ' το Ταχήρ ή η χανούμ.

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Για να ιδούμε: ο Καραγκιόζης είν' εδώ... να έρθει, να ιδεί τι θα κάνει; (Στρέφει προς την καλύβα και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Καραγκιόζη... μέσα είσαι; (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω). Καραγκιόζη... δεν ακούς;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, χτυπάνε την πρότα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; (Ξεροβήχει). Ποιος νά 'ναι, θεμά το γονιό του;

ΓΕΡΟΣ Έλα, Καραγκιόζη... Ο Σερμπέτ αγάς είμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Αβγάς Ωχ-ωχ-ωχ-ωχ... κάτι θα συμβαίνει... Αμάν!... Δεν θες να κήκε το γλυκό... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Καλώς τον Αβγά... Τι 'ναι... τι έγινε... τρέχει τίποτα;

ΓΕΡΟΣ Εσύ πρέπει να τρέξεις. Το γλυκό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Τι, κάηκε;

ΓΕΡΟΣ Όχι, όχι... είναι έτοιμο... Αλλά δεν κάνει να μείνει... πρέπει να το πας (με έμφαση) αμέσως στον πασά... Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Τότε, μην καθόμαστε καθόλου. Πάμε να μου το δώσεις να το πάω..

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... (Σε άλλο τόνο). Εδώ τι γίνεται... πώς πάει η κίνηση; Έρχεται κόσμος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... λίγοι... Μέχρι στιγμής πολύ λίγοι.

ΓΕΡΟΣ Δεν είναι κακό αυτό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι βέβαια!

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν... πάμε; (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φύγαμε. (Στρέφει και τον ακολουθεί).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και αμέσως στρέφει προς την Βεζιροπούλα, που βγαίνει στην πόρτα). Σ' ευχαριστώ πολύ, τζόγια μου... Σ' ευχαριστώ, ψυχή μου.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Εγώ σας ευχαριστώ για τις μάντολες... Να πάτε στο καλό. Κι όπως σας είπα και πιο πριν, θα ειδοποιηθείτε οπωσδήποτε!.. Μείνετε ήσυχος. Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αντίο... αντίο, φίόρο μου... αντίο, μπουγαρίνι μου!.. (Εξέρχεται και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται κρατώντας ένα ταψί με γλυκό από την πλευρά της καλύβας).. Άσαπ'!.. Ιδω' μι κι 'γώ... (Προχωράει προς το σαρσί μονολογώντας). Ιέχου κι μια γαλατόπιτα για τον κυρ-τρανό... απού μ' την έφιαξε ιψές η θεια-Στρουμπούλω... ούι... ούι, μανούλα μ'... εφτά καρδιές θα κάμει!.. (Μπροστά στην πόρτα του σαραγιού σφυρίζει κλέφτικα μια-δυσ φορές και έπειτα φωνάζει δυνατά). Πού είσαστε, ρεέει;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δερβεναγά, Βελή... τι γίνεται κάτω;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, να πααίνω να βλέπω, εφέντ'... (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Γεια σ' πασιλά...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κάπως άγρια). Πόγια, ωρέ βλάχο... πο, τι να χαλεύεις, ωρέ, και να φκιάχνεις σαμαντά και να χαλνάς το ραχάτι του εφέντ'... α;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τον κυρ-τρανό θέλου. Τού 'χω φέρει, άει πες του, μια γαλατόπιτα φρέσκια κι καλοζυμωμέν' απ' τη θεια-Στρουμπούλω. Γκέγκε; Άει!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, ακολούθα. Χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Άει, άει... γκελ!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Αχά... 'έρχουμι, έρχουμι... (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού.Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς τον Βλαχογιώργο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σ', Ταχήνη.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι καλό έχεις στο ταψί; Βάλ' το πάνω στο τραπέζι και ξεσκέπασέ το...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άκου' δώ: ουό,τι κι άν έχου... τό 'χου για τον κυρ-τρανό... Μπήκες; Κι όχι για του 'λόγου σου...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Κάνε ό,τι σου είπα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, κι πού να του βάλω... ιδώ;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, μπράβο!.. Ξεσκέπασέ το...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ουρίστι... (Μικρή σιγή). Ουρέ, τι του κόβεις, α;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ξέρω εγώ... Φάε αυτό το κομμάτι.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ιγώ;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... φά' το όλο... και να πιείς και νερό.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ντηρ'... ντηρ'... ντηρ'... Μέσ' στη μύτη μου, Κύριε!.. Αμ' δεν τό 'τρωγα καλύτερα στο κονάκι μ', να γλίσωνα κι τη γαϊδουροκαβαλαρία... κι τουν ποδαρόδρομο; (Σιγή).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Λοιπόν, τ' αφήνεις και φεύγεις... Γράφω εγώ σ' αυτό εδώ το χαρτί "Βλαχογιώργος, κι όταν με το καλό ο πασάς αποφασίσει... θα ειδοποιηθείς, όπως και όλοι οι άλλοι. Το κατάλαβες τώρα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... έτσ' πάει;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, βέβαια... έτσι γίνεται... με όλους.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τότε, ναι σ'... άει, γεια σ', αντίου, χαίριτε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Στο καλό να πας!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μονολογώντας). Για τον κυρ-τρανό έφερα το γλυκό... ο κυρ-Ταχήνης, μου φαίνεται, θα του φάει... (Προχωράει λίγο). Εκειό του σκουφολόι ου Χατζατζάρ'ς τα φταίει... δεν τά 'λεγε καλά. Αμ' δεν θα τόχει να πέσει στα χέρια μ' το ζαγάρ'... πάει, του πήρε κι του σήκωσε... (Στρέφει προς το σαράι).

Σκηνή Ι'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... Για έλα 'σια 'δώ, εσύ κατοουλιέρο.. (Τον αρπάζει και αρχίζει να τον χτυπάει). Να... να... να, έρμο... να... να... να...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα... μα γιατί... τι σου έκαμα; Οχ... αχ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να τον χτυπάει). Να... να... να... να... ζαγάρ'...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπαρμπαγιώργο!.. Μρ!... (Εξέρχεται σιγά-σιγά προς την πλευρά του σαραγιού). Οχ, οχ... Παναγίτσα μου... Ουχ, ουχ... Ααχ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εξακολουθεί να τον χτυπάει εξερχόμενος κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού). Να... να... για να μάθεις να λες παπαρδέλες και χαζομαραφέτια... παλιόπραμα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Οχ... οχ... Ουχ...

Σκηνή ΙΑ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του με μια πιατέλα με γλυκά και προχωράει με σκέρτσο προς το σαράι). Ε... ρε, πράμα, πού 'χω σήμερα... Να τρώει ο Βεζίρης... (έχει πλησιάσει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα) και να μη δίνει στην Βεζιροπούλα!.. Ούτε λιγάκι!

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Εμένα θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας πίσω). Ωωώ... Μουντζούρ, μαΐμουζέλι.. Ο Καραγκιόζης είμαι. Κουτσά στραβά; Σαλαμιέν;

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Μπιεν... μερσί... Τι είν' αυτό που κρατάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα πολύ ωραίο παντεσπάνι!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ Ναι; Α... το αγαπημένο γλύκισμα του μπαμπά!.. Αν τό 'χετε πετόχει, σίγουρα θα τρώει εκείνος και μένα δεν θα μου δίνει ούτε λιγάκι, όπως το λέτε... Ελάτε. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ακολουθώντας την). Ο λόγος το λέει...

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ξέρω, ξέρω... Για ακουμπήστε την πιατέλα στο τραπέζι και ανοίξτε να ιδούμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μάλιστα. (Μικρή σιγή).

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Λοιπόν... θα φάτε πρώτα εσείς που το φτιάξατε δυο κομμάτια... αυτό και αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άκου, λέει... αυτό... (μικρή σιγή) και αυτό... (Σιγή). Καλά, δεν σου λέω τίποτα, ε; Άλλο πράμα!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι; Μπράβο! Ε... πιείτε και νερό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να πω και νερό... (Σε άλλο τόνο). Στην υγεία του πολυχρονεμένου μας και τη δική μας!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Υγεία!.. Τώρα να φάω κι εγώ ένα... (Μικρή σιγή). Α... πάρα πολύ ωραίο!.. Σίγουρα ο μπαμπάς θα σας προτιμήσει. Πηγαίνετε τώρα και θα σας ειδοποιήσουμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όρβουρ, λοιπόν! (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Μόνος). Όχι, παίζουμε... Αλλά πολύ ωραίο το παντεσπάνι!.. Μμουσού... μανούλα μου... (Στο κοινό). Όμως εδώ, φίλοι μου αγαπημένοι... η παράστασή μας "ΤΟ ΓΛΥΚΙΣΜΑ" έφτασε στο τέλος... (Εξερχόμενος με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας του, ενώ ακούγεται μουσική από Καλαματιανό χορό). Γειάσα σας... γεια σας!..

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

